Do Võ Phị Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 1274 — NGAY THỨ BAY 21 OCTOBRE 1922 — NGÀY MÙNG 2 THÁNG CHÍN ANNAM, NĂM NHÂM-TUẤT — NĂM THỨ 10

DIRECTEUR — PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VAN-CỦA

TÉLÉPHONE: 208
Adresse télégraphique:
LUCTINH—SAIGON

GIÁ BÁN

	BỔN-PHƯƠNG	NGOẠI-QUỐC
Một năm.....	12,00	... 18,00
Sáu tháng.....	6,50	... 8,00
Ba tháng.....	3,50	... 4,50

BÁN LẺ MỖI SỐ.... 0,05

Mua báo thì kể từ ngày mùng một và ngày 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO RÉUNIS).

閩新省六 報日中南

JOURNAL QUOTIDIEN

• NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và chúa nhựt

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saïgon: aux Bureaux du Journal rue Catinat, 123-125-127 (1er étage)
A Hanoi: aux Bureaux du Trung-Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez M. M. Mayenne 4 Cie 9, rue Trouchet

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Tho, chèques và mandats gửi mua báo: 1 đã ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý Lục-tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì gửi cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU, chủ bút.

Mới nghe tin ông *Diệp-văn-Cương* đã đồi ý, không ứng cử nghị-viên Tây-chức.

MẶT ẢNH-HAI SAO QUA TAY TÀI-BA

Cùng bạn cử-tri trong năm châu

(Tiếp theo)

Bữa qua, tôi có phán giải về khoản vì sao trong năm-châu, lắm tay ứng-cử chẳng đề cho thừa-sai chọn lựa lại vãi tiền ra mà mua chức. Tôi cũng có nói, tiếng đời hằng ví của tiền là huyết mạch. Vì chỉ [illegible] đem ra chan rưới đâm đề, chẳng tiếc chút nào, mà cũng chẳng biết đau lòng xót đạ. Một lẽ thứ nhứt là lẽ tôi luận trong số qua rồi, rằng những kẻ bất tài, thường hay tham danh, nên sẵn ý tranh đanh đoạt lợi. Nhưng mà những kẻ bất tại ấy biết thân, nếu lấy tài trí mà cạnh tranh, thì cạnh tranh chẳng lợi ai, nên phải cậy sức lực, mượn tài-phép của Không-phương-Huynh đem ra dùng lót đường, làm nhân-nghĩa và làm kế sách. Mà hễ kẻ bất tài dụng tiền làm kế sách mà mua chức, đem huyết-mạch mà đổi lấy hư danh, thì chẳng phải tốn một ít hơi, mờ nhầm mà đặng. Thế nào cũng phải chan rưới đâm-đề mới phỉ. Nếu họ chẳng tiếc và chẳng biết đau lòng xót đạ, là vì tiền bạc của họ chẳng phải là tiền mồ-hôi nước-mắt. Nếu vì công khó cầi lục làm ăn, cày sâu cuốc bẫm mà dụng nên sự nghiệp đồ sộ, nay phải đem vãi đàng vãi sá như vậy, lẽ nào họ lại không tiếc, không than, không biết đau lòng xót đạ. Bởi của họ, phần nhiều là của bất nghĩa, vô cớ mà đặng, họ không công khó làm ra, mà cũng chẳng phải của tổ phụ lưu-lại, nên họ nghĩ cầu đắc chi đị, thất chi dị, mà chẳng cần phải đem lòng thương tiếc. Họa là người chín-suối có tiếc cho chăng!

Tỉ như một nhà nào kia, buổi sanh tiền làm quan, oai danh bốn bề, thâu góp của bất nghĩa một nhà, chắc đâu lột da, thâu đa nạp thiêu. Tưởng đặng sống đời mà an hưởng phú quới trong lúc tuổi già. Chẳng may, nữa chừng thoạt gãy. Để của lại cho vợ. Tưởng vợ gửi lấy của ấy mà thờ chồng, chẳng đề của oan gia, quyết phá gia, khi-đn phận vợ già chẳng chịu cô phòng trực tiết, lại chịu tiếng thất thân với đời. Mà phải chịu thất thân với đời, mà chọn nơi chắp nối cho phải điệu tóc tơ cũng chẳng nói chi, vợ già lại ý của nhiều đem ra mua chồng, dành phần chọn lựa. Buồng nơi nầy bắt nơi nọ, rão cùn Lục-tỉnh, đi khắp Nam-kỳ, thiếu chi mặt anh-hùng, chọn cũng không được một. Bà trở về. Sau bà chọn đặng *Như-ý-quân* bà mới an lòng chấp nối. Tới kỳ cử nghị-viên quân-hạt, bà lại nghĩ thiên-hạ kên mình bằng bà mà chẳng kên *Như-ý-quân* bằng ông như chồng bà xưa kia cũng ngật. Bà mới nhứt định mua chức nghị-viên cho *Như-ý-quân*, cho đặng xứng đôi vừa lứa. Bà mở tủ đưa bạc ra cho Như-ý-quân, bảo Như-ý-quân mua danh cho đặng. Dường ấy Như-ý-quân đâu có chan rưới huyết mạch đâm đề đi nữa, xét kỹ ra, thì là huyết mạch của người ở chốn điêm-đài, nhào phải của Như-ý-quân hay sao, mà Như-ý-quân không thương tiếc. Có họa là người ở chốn cửu-tuyền, nghĩ của mình làm ra, nay để cho Như-ý-quân xài phá, có tiếc mà không ăn nhầm mắt cho chăng! Hặc nữa người thế gian nầy, người có lương tâm, người nghĩa khí, biết rõ tâm sự, thấy vậy mà đau lòng giùm cho người chẳng may ngàn thu một giấc kia chăng! Chỉ như Như-ý-quân gặp cơ hội may-mắn, cũng cầu cho đặng chút ít danh, chớ sá chi tiền bạc.

Ấy là một chủ bất tài mua danh.

Hai nữa, tỉ như một người ở sa, vốn chẳng có tài học-hỏi, nói một câu không chạy, viết ba chữ không xong, nhưng gặp hồi may, nhờ người giúp sức mà đặng chức danh với thế. Đặng danh đặng thế rồi, xây qua nghề chứa cờ-bạc mà gầy dựng. Lúc nên trời cũng chiu người, lớp chứa lấy xâu, lớp dành bạc ăn, nhờ vậy mà trở nên giàu có lớn. Nghĩ coi cái của phú-vinh ấy có phải là của bất nghĩa như của kia chăng? Nghĩ coi của ấy có phải là tiền mồ-hôi nước-mắt như của người thức khuya dậy sớm, mua Tào bán Tấn kia chăng? Gặp cuộc mua danh, người ấy vãi tiền ra mua, đầu mất trăm ngàn, cũng không biết tiếc.

Dường ấy, chẳng hay bạn cử-tri trong năm châu mới nghĩ cho sao? Cả hai đều bất tài, mà nhiều của, gặp hội tuyển-cử nghị viên quân-hạt Hội-đồng nầy vãi của ra mua. Mà hội tuyển-cử nầy là hội chọn mặt anh tài để gánh việc dân việc nước, bạn cử-tri có đành vì của bất nghĩa ấy mà cử hai bợm ấy vào giữa hội thay mặt đồi lời cho mình chăng? Có xứng đáng chăng? Xin bạn cử-tri xét lấy. Trong xe chẳng phải là không người tài-ba lỗi-lạc, thức-giả thượng-lưu; nếu bạn cử-tri vì của bất nghĩa năm ba đồng mà cử hai bợm ấy lên, không những hại cho mạng-vận nước nhà, hại mối tương-lai của xã-hội mà thôi, mà còn phải mang tiếng với đời rằng mình là bọn thừa-sai bán dân, vì tư lợi, mà cử mặt bất lương vào hội.

Bởi các cớ ấy, tôi mới dám cả gan, khuyên bạn cử-tri rằng ai có của trao ra cho mình dùng làm sở phí thì dùng, mà đừng bán quyền tự-do của mình, cứ chọn cử, đừng thêm tư vị. Ai đủ tài đủ trí thì cử lên, ai bất tài, dầu có của kho cũng mặc. Xin bạn cử-tri khá xét biết cho.

Một tên cử-tri
ở Sốctrăng Bạcliêu.

TÀI-THẦN XUẤT-THẾ

Dân ta trùn đầu

Tài, tài! Tài-thần, Tài-thần! Dân ta bao giờ mới thấy mặt Tài-thần? Tưởng không bao giờ thấy. Xưa công-thương kỹ-nghệ, đường sanh-nhai trong nước điêu-hiêu. Dường ấy, tiền đâu có, của đâu có, mà thấy mặt Tài-thần xuất-thế hầu bảo-hộ cái sanh-lộ cho dân ta?

Thật như thế, quả như thế, xứ ta xưa nay đâu có tài-thần trở mặt! Vì vậy, mà dân nghèo nước yếu, sở vậy, mà trí-đoán tài-sơ, trên không giúp ích cho nước nhà, dưới không công gì với xã hội. Ôi! đường ấy, thì dân ta ngày nào mới hoàn nghinh tài-thần???

Hiện nay vận-hội đổi vầy, thời-thế một ngày một biến-cải, dân-tâm ta cũng đã biết xu-hướng theo cái phong-chảo văn-minh, trăm việc gì cũng mong chấn-chỉnh, muốn điều gì cũng mong cải-lương, kỳ cho đạt đến cái mục-đích quốc dân-tài, khai dân-trí. Vì thế, nên chánh phủ dòm thấy trình-độ quốc-dân ta có thể tiến lên nhiều, mà cuộc tuyển cử nghị-viên quân-hạt mới có cái chỉ-dụ cải-lương chấn-chỉnh lại.

Vì làm nầy, nên kỳ-giả hôm kỳ tuyển-cử 15 Octobre rồi, du-lịch tỉnh nầy tỉnh kia, quan-sát cái tình-hình cho biết cuộc cải-lương trạch-cử người làm đại-biểu của dân ta bây giờ là thế nào.

Ôi! Tài-thần, Tài-thần! Thuở nay trông không có, bây giờ có làm chi? Cuộc tuyển cử nầy là cuộc của quốc-dân ta kén chọn mặt nhơn-tài (人才), cùng Chánh-phủ mưu toan việc lợi chung cho xứ sở, nào phải là cuộc kén chọn mặt tài-nhơn (財人) ở đâu, mà lắm kẻ luồn tả sắt, mở rương xe, đem tiền bạc mà mua lấy chức — làm cho khách tài năng sốt mặt, người hiền ngỏ lui chơn, rồi đây chi cho khỏi trên nghị-viện có năm ba ông Tài-thần đứng chắn-ngăn ở trên, thì có bổ gì cho vận-mạng quốc-dân ta!

Anh em mình nghĩ đó mà coi, ngoài trường công-thương kỹ-nghệ, trong chốn kinh-tế lý-tài, sao không thấy cái mặt tài-thần, giúp dân ta cho mau giàu mau thạnh? Đã mong chi xuất đầu trong cái chốn đem mưu giúp nước, đem trí giúp dân mà làm nổi gì! Ai cũng đua nhau, ai cũng kinh nhau, đem kiêm-ngôn mà làm khí-giới trong cuộc cải-lương tranh-cử. Ôi! có phải Tài-thần xuất-thế, mà dân ta phải trùn đầu đi chăng?

Kỳ tài-cử đây, kỳ-giả đã được cái tin mấy ông cân-đi-đa hãy còn tranh nhau rất là kịch-liệt; rồi đây chỉ cho khỏi cuộc cải-lương trạch-cử của quốc-dân, trở nên cái chiến-trường đầu bầu của các ông tài-thần đua phép lạ: Khêu niệm động Ta-bà ha, ngân-thăng lại trợ ngã. Hô biến! hô biến!! hô biến!!! Chừng ấy, đừng nói mấy ông cân đi-đa nghẽo như ông Trần-văn-Miêng, ông Nguyễn-văn-Cử phải bị ngân-thăng nã-trúc mà thôi, dầu tài hay như Dương-tôn-Bảo, vô giới như Tiết đình-San, chạy trời cũng không khỏi. Ôi! rồi ra quốc-nhược dân-bần, cũng bởi cái trận tài-thần nầy mà cho!

Bây giờ xin hỏi lại quốc-dân mình: Nếu muốn thoát nỗi cái trận tài-thần, cho khách tài-năng ta có thể trở mặt hầu giúp nước giúp dân đang cơ bấp bênh-khai nầy; ta có thể lên non cao đồng thăm mà cầu những ông tiên đắc-đạo, đem phép lạ xuống mà phá cái trận tài-thần nầy chăng?

Thật cha chả là khó! Lời ngạn-ngữ có nói rằng: « Có tiền mua tiên cũng được » thì dân có việc phương mấy ông tiên ấy xuống đi nữa chắc cũng bị sa vào trận ấy mê-mang mà quên về chớ phải chơi.

Không xong, không xong! Bây giờ muốn phá cái trận tài-thần cho được, không cần phải đi cầu ông tiên ông phép nào ở động thăm non cao mà chỉ, tưởng phải cầu các ông Hương-chức Thừa-sai ở trong làng trong tổng ta đây, chắc là phá được. Bởi sao?

Tôi vốn biết các ông Hương-chức thừa-sai mình xưa nay, thật không tài hay phép lạ gì mà phá cho nổi cái trận tài-thần nầy. Nhưng tôi biết chắc rằng, mấy ông thừa-sai có pháp nang (tuổi phép) nếu ngày ra trận, thoản có bị tài-thần khêu niệm động ta-bà-ha, ngân-thăng lại trợ ngã. Hô biến! hô biến!! hô biến!!! thì mấy ông thừa-sai đứng rân mình rỏn ốc chi hết, phải lột cái pháp-nang (cũng như cái bốp phơi vậy) ra, rồi cất lên ba tiếng cho lớn rằng: Hô thâu! hô thâu!! hô thâu!!! thì ngân-thăng của tài-thần chạy đâu khỏi mà không sa bao pháp-nang của mấy ông thừa-sai tuyển cử? Hễ hộ hóa ra bao nhiêu, thì ta cứ thâu bấy nhiêu. Chừng họ hết phép họ chạy rồi, rồi mấy ông Thừa-sai cứ giữ lòng ngay, cầm lá thâm của ông cân-đi-đa nào nghẽo mà có tài có chí bỏ ngay vào thùng thâm trạch-cử.

Dường ấy, rồi tài-thần tài nào dám xuất thế, dân ta lo chi chẳng trồi đầu!.

Trung-Trực

Vô-tuyến điện

Paris ngày 16 Octobre 1922.

Bài diễn-thuyết ông Lloyd George

Các báo ở thành Londres kích-bác bài diễn-thuyết của ông Lloyd-George vì bài ấy có thể làm đón dân Tuyệt-kỳ sanh nghi, đường ấy sanh trở ngại cho cuộc hòa-bình.

A-lơ-măng

Tại thành Bel-lanh, đăng bầu quốc và đăng cong sắng đầu công với nhau. Ba người chết, sáu chục người bị thương.

Đại-hình

Các đồng lõa vụ thích-khách Rathenau đã bị xử tội. Werner Tealow bị 15 năm khổ-sai, Gunther Hinh 8 năm, Salomon Niedrig, 5 năm. Còn bao nhiêu được thu bổng.

Bordeaux ngày 17 Octobre 19 9.

Ông Franklin-Bouillon

Ông Franklin Bouillon đã về đến thành Ba-ri hồm sáng thứ hai, có ông Poincaré đón rước.

Ông Franklin Bouillon có thuật cho các nhà báo rằng Tuyệt-kỳ mà đừng binh đó là nhờ ông Mustapha Kémal là người rất sáng trí về chánh sách; ý ông muốn tỏ cho các nước châu Ơ-rốp rằng ông có lòng muốn được hòa-hảo và làm cho biết rằng mấy cái kết quả đầu bởi nơi Pháp-quốc giúp sức mà ra. Ông lại nói rằng những binh động nội rằng đã cần binh Tuyệt lại đó thì đều làm cho bề trề cái kết cuộc sự đình chiến.

Phi-cơ

Hai phi-công Langus Bonssoutrot và Drouhin nghỉ phi-cơ ở trên không trung hơn 34 giờ đồng hồ nên giải nhứt trong hoàn-cầu về sự bay lâu hơn hết.

Ấn-độ

Ông Montagu nguyên Bộ-trưởng Ấn-độ có gởi cho báo « Times » một bức thơ tỏ lòng bất-hoan và cái tờ hòa-ước Moudanis

Enver

Trong báo « Pravda » lại có một chuyện nói về sự Enver Pacha từ trần.

Tuyển-cử Hội-đồng quản-hạt

CUỘC

Quận: GOCONG BENTRE VINHLONG TRAVINH

Ngày 29 Octobre 1922

Trần-văn-Miêng

Vì sao mà *Trần-văn-Miêng*

CÓ 50 LÁ THÂM

Khi mãng cuộc tuyển-cử hội-đồng quản-hạt ngày 15 Octobre rồi có lắm kẻ hỏi tôi: *Bởi cớ nào M. Trần văn-Miêng anh rượt của thầy, là người sanh trưởng tại Vinhlong, mà có 50 lá thâm mà thôi, còn các nơi lại thắng số hơn?*

Bởi có lắm người hỏi, nên tôi xin trả lời: *M. Trần-văn-Miêng*, (anh tôi) là người sanh trưởng ở tại Vinhlong. thế nào chư liệt quí thừa-sai lại không nghĩ tình bạn đồng-hương gì là người có chí lo công ích mà không bỏ thâm nhiều, ấy cũng bởi nhiều lẽ, là: 1· *M. Trần-văn-Miêng* tuy sanh trưởng tại xứ Vĩnh-long những khi trưởng thành mắc bôn-tri trong trường quan-lại, sau đến xứ Travinh lập nghiệp bấy chầy, nên có người biết kẻ không. 2· Khi *M. Trần-văn-Miêng*, thấy lắm người bạn kiếm-thôc biết mình đủ sức ra làm đều công ích, gánh nổi chức trách nghị-viên, biết mình nghèo mà họ dám ra bạc tiền mà đi cổ-động giùm (như ông *Lê-quang-Trinh* ở Sađéc cũng thừa-sai ra tiền), *M. Trần-văn-Miêng* định ra dự cử thì đã tính đứ g chung một số với *M Trương-thành-Thường* là bạn đồng-hương sanh ở một chỗ, lại là đồng song học thì ra một trường, chẳng đề có việc trắc trở nên phải ép mình đứng chung với người khác. Khi ấy tớ lịch-trần và thâm in rồi, mắc phải in lại, nên trễ ngày giờ, chừng mới giao cho người đứng chung số với mình phần gởi cho chư qui liệt thừa-sai, nào đó lòng người khó độ, thành ra tờ lịch-trần và thâm của *Trần-văn-Miêng* đến ngày chót mới gởi, dã vậy mà có chỗ gởi chỗ không. 3· *M. Trần văn-Miêng* vốn người hào nghĩa, chỉ vẫn nguyện làm công hiếu cái tài đức mình cho đồng-bang lợi dụng nên bạng thiên tính để cho chư qui thừa-sai tự xét mà trạch cử. *M. Trần-văn-Miêng* đã ghe phen muốn điều giải giữa công chúng cái ôn chỉ mình nhưng bị người gạt, nên làm ra không giáp mặt được chư liệt qui thừa-sai, v... v.., ở Vinhlong.

Bởi có ấy và hỏi còn nhiều cớ nữa thường không nên nói ra, xin phủ cho liệt qui thừa-sai rõ thấu, mà làm cho lắm vị thừa-sai Vinhlong không biết rằng có *Trần-văn-Miêng* là bạn đồng-hương mình ra dự cử nên phòng bỏ thâm cho người.

Xin như hạt Gocong là chẳng phải nơi sanh đẻ của *M. Trần-văn-Miêng* mà vì lòng thương các qui ông quí thầy gốc ở Gocong làm việc tại Saigon, và nhứt là hội tương tế Gocong (Société mutuelle des originaires de Gocong) còn đánh giấy thép gởi gắm *M. Trần-văn-Miêng* cho các bạn đồng-hương làm thừa sai ở Gocong thay, xét bao nhiêu đủ thấy *M. Trần-văn-Miêng* được lòng công chúng thương là đường nào.

Hội Gocong vẫn là một hội của các qui ông qui thầy toàn là người kiến thức

Thấy vậy lại có lắm người khuyên dục anh tôi là *M. Trần-văn-Miêng* phải ra nữa, chuyến sau nầy họ sẽ bỏ thâm cho chẳng sai.

Ấy vậy tôi xin thay mặt cho *M. Trần-văn-Miêng*, mà cầu xin chư qui vị thừa-sai ở Vinhlong đến ngày 29 *Octobre là ngày cử lại* nhớ *Trần-văn-Miêng* là bạn đồng-hương với mình mà bỏ thâm cho nhiều và cầu xin chư qui vị thừa-sai hạt Gocông-Bentrê-Travinh những vị đã bỏ rồi thì khẩn khẩn một lòng nhiệt thành kỳ sau cũng bỏ cho *Trần-văn-Miêng*, còn những vị kỳ rồi lòng muốn tuyển-cử người nhiệt thành biết lo công ích, nhưng bị người gạt gẫm mà xé thâm, thì kỳ sau nầy cứ bỏ ngay cho *Trần-văn-Miêng* đứng đề người gạt nữa. Tôi chẳng phải vì bà con anh tôi là *Trần-văn-Miêng* đâu, nhưng vì lòng thành thiệt xin tỏ ngay cùng chư qui vị.

Vẫn *M. Trần-văn-Miêng* nguyện công hiến cái tài sở đức bạc mình mà làm đều công ích, nên ra dự cử hầu xin làm đại-biểu cho chư qui vị. Bởi nghĩ như thế, nên không hềm tiền ít, bạc ơi, chỉ mong ngày nào mà được chư qui vị thừa-sai trong tỉnh Gocông-Travinh-Vinh-long tuyển-cử thì sẽ tận tâm tận lực mà thi thố cho trọn nghĩa-vụ hầu đền bồi ơn lòng chiếu cố của chư qui vị, là vì trong kỳ bỏ thâm lần rồi một ngàn mấy vị bỏ thâm đó cũng đủ chứng cái lòng tin dụng của đồng nhiệt thành là đường nào.

TRẦN-VĂN-CHIM.
Lục-tỉnh Tân-Văn.

N. B. — Sẵn đây tôi xin để lời cảm tạ một ngàn mấy thừa-sai đã bỏ thâm cho *Trần-văn-Miêng* và chư qui vị hết lòng như *MM. Châu-Tuấn* và *Hat. Thinh, Trương công-Giáp* ở Cái-nhum. *Hộ, Tô, Cẩ, Chi, Sanh, Danh, v.. v..*, Vinhlong.

T.-V.-C.

CẢM TẠ

M. Lê-quang-Trinh, Tấn-Sĩ lương-y, tân Nghị-viên quản-hạt hội-đồng, đắc cử.

Kính,

Đôi lời cảm tạ ân liệt-qui thừa-sai thuộc châu thổ tự đã vị công-lý, vị dân-quyền, mở lòng tin dụng cử tôi trong hội cử bữa 15 Octobre 1922.

Chẳng chi tỏ tất thành, tôi xin để nguyện công liệt-qui thừa-sai rằng tôi sẽ giữ một lòng ngay vì dân vì nước.

Nay kính.

ĐÔI LỜI CẢM TẠ

Cùng chư qui vị cử-tri

Nhờ ơn chư qui vị cử-tri thuộc châu thổ năm, ba tỉnh Bạcliêu-Cântho-Sốctrăng, hết lòng thương tưởng, nên hội cử bữa 15 Octobre qua rồi, tôi mới đặng đứng thứ nhì, thật ân rất trọng. Tuy chưa đủ số thâm đắc tôi mặc dầu, tôi cũng mừng đường đắc cử, vì tôi rõ biết đặng lòng chư qui vị chẳng phụ tình tôi, quyết cử tôi vào thay mặt đồi lời giữa hội. Dường ấy, tôi há dám phụ lòng chư qui vị mà ngán-ngẩm bước đàng cho chăng! Dầu thế nào tôi cũng phải ráng theo cho tròn côn, miễn đặng chư qui vị thừa-sai thương tôi là đủ.

Vậy thì cón ít ngày nữa đây cử lại; Tháng phụ ở lâm nay. Xin chư qui vị thừa-sai vùa giúp tôi, trước sao sau vậy.

Đa ta, Đa ta!

Huỳnh-quang-Sửu.
Bạcliêu.

Tòa đại hình S

Vụ Huỳnh-Phiêu Ta

Ngày 26 Novembre 1920, [illegible] là, nhà băng Đông-phap, nh[illegible] nghiệp, nhà băng Hongkong-S[illegible] băng Chartered Bank nhà băng [illegible] Spécie, đồng kỳ chung mở [illegible] quan Chưởng-lý đề hình Sa[illegible]

1· Huỳnh-Phiêu kêu là Hoy[illegible] là W ng-Phau, khách Triều[illegible] tiện ở Cholon là « Seng-phat[illegible] Phat » bay là « Hong-Phat ».

2· Trịnh-Đề kêu là Cari [illegible] Triều-châu buôn bán ở Cho[illegible] là « Hong-Gnan ».

Số là ngày 8 Novembre [illegible] khách hàn lễ không đủ tiền [illegible] đông của, Tòa thương-mãi [illegible] Novembre 1920 có lên án [illegible] bằng của hai tên ấy.

Song trước ngày 8 Novembre [illegible] ngày đóng cửa tiệm trong h[illegible] hai tên Huỳnh-Phiêu, Trịnh [illegible] đó no (1) (traites) nhà bằng [illegible] ở Hong-kong mà đem thế c[illegible] Bằng kỳ mà lấy tiền. Số tiền [illegible] kỳ thật là giấy giả vì tiện « C[illegible] không có mua hàng, thiếu n[illegible] kỳ bao giờ. Các nhà bằng [illegible] các giấy nợ kỳ là tại có n[illegible] chông-Seng » là một nhà [illegible] tiếng thuộc nay bảo-kiết cho.

Quan Chưởng-lý phủ cho [illegible] Saigon tra xét quan Biện-lý [illegible] quan Bồi-thẩm thì quan Bồi-[illegible] bản Ủy-viên năm người là: [illegible] compradore nhà bằng Yoko[illegible] M. Ah-Soum, compradore nh[illegible] nghiệp, M. Lallemand chủ-sự [illegible] ngân và M. Tô-Tích Thông-n[illegible]

Bản Ủy-viên nầy xét số [illegible] có mấy số tiền gần như sau [illegible]

I.—Huỳnh-Phiêu

Lúa..... 91.1[illegible]
Gạo và tấm..... 13.0[illegible]

(1) *Traite là giấy đòi nợ [illegible] các B, hạn đến ngày nào đó [illegible] đang tiền trước ngày đó, m[illegible] giấy biểu B đến ngày hạn phải [illegible] người thay mặt cầu mình, [illegible] đem thế cho nhà bằng mà lấy [illegible] cái traite như vậy đó.*

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

HỞI NGƯỜI ANNAM Chớ nên lộn thuốc của Ngoại-quốc với thuốc Xứ Algérie là Thuộc-địa Langsa. Hễ biết lựa thuốc rồi và thuốc trái đất ở xứ Algérie mà hút, thì tức là dùng đồ thổ sảng Algérie quả thiệt là đồ thổ sảng Đại-pháp và chẳng có thứ thuốc nào ngon bằng. Hãy nên hút thuốc hiệu Trái Đất

ÂN TỨ LONG-BỘI CAO-MIÊN

Nghe tin ông Tô-văn-Giải, cựu nghị-viên địa hạt Hội-đồng ở Thủ-dầu-một, mới đặng vua Cao-miên ân-tứ long bội. Thật rất xứng đáng! Thật rất rỡ ràng!

Ông Tô-văn-Giải từ buổi mới ra dự hương dân cho đến khi gánh chức nghị-viên địa-hạt, kể gần hai mươi lăm năm, công nghiệp cao dày, danh thơm nâu nức. Lại thêm tánh tình thuần hậu, ăn nói khiêm hòa, nên làm là g trọn 14 năm, làm nghị-viên chín năm, trên đặng quan yêu, dưới thì dân chuộng. Chín thứ mề-đai của ngài thụ thưởng hiện đeo nơi ngực đủ chứng tiếng đồn lẫy lừng chẳng sai. Nay ngài đặng long-bội Cao-miên ban thưởng thêm đủ mười, thật rất rỡ ràng cho Tô-gia biết mấy.

Bổn-báo kính thi lời tặng ông Tô-văn-Giải và chúc cho ông vui cầu phước thọ.

L. T. T. V.

Đông-Pháp Thời-sự

NAM-KỲ

AI LÀM MẤT

Bổn-báo mới tiếp đặng tin của quan Bát-vật, chánh sở T. M. (xe-lửa nhà nước) cho hay rằng hôm qua lối 3 giờ, có một người hành khách đi xe lửa nhỏ Saigon Cho-lớn (đường giữa) bỏ quên một sợi dây chuyền có nhiều hột xoàn tấm.

Sợi dây chuyền ấy hiện giờ để tại phòng văn quan Bát-vật, chánh sở Trafic et Mouvement, sở xe-lửa, đặng chờ người chủ làm mất thì sẽ trả lại.

Tọc Mạch.

Tham ăn bị bắt

Hôm kia lối 10 giờ sớm mai có một thầy ngồi xe Thanh và tên Đỏ đam lại nhà hàng A-Phát một cái *bông-bưa* mua 5 ki-lô trái-phe, 5 ki-lô đường, 20 hộp sữa, và các món đồ khác.

Chủ nhà hàng sanh lòng nghi, bèn coi lại đầu ký tên, chẳng mới biết là cái bông giả, nên kêu linh bắt lại bót. Đến đó hai cậu ta khai ngay mọi việc.

Nhẫn tâm quá lẽ

Có một cái xe-hơi đưa bộ hành rồi đụng nhằm một người đàn-bà tên là Thị-Huế. Lúc ấy cậu sô-phơ Ng.-v-Mạc ngừng lại, lẽ gì phải chở người bịnh ấy đi, cái nầy ngừng lại dòm chơi rồi bỏ đi. Kế một chập Thị-Huế chết. Cầu xin Tòa làm án cho nặng đặng để làm gương răn đời.

Chưa gì là hoàng rồi

Ng-thị-T.. mới có 15 tuổi mà chưa gì đã sanh tâm hoàng-tăng, dám ăn cắp 103 đồng của cha nó mà đi cho'.

Linh bắt dựng tại cho mới.

Cò tâu Phước kiện bị cấp

Ông cò tâu Phước-kiện hôm ngày 15 Octobre. Đã 70 đồng trong phong rồi đóng cửa lại, ra ngoài bon tàu mà chơi,

Rồng ngày mai mở cửa phòng ra thì thấy bạc ấy mất.

Đường dứt khúc

Vì mắc sửa mấy cái cầu ở chánh giữa cây số 17. 653 và 19. 678 ở đường địa hạt số 13, đi từ Gia-định đi Bến-sắt, nên đường ấy cấm xe qua lại cho đến ngày 20 November.

Ai muốn đi Bến-gỗ Bến-sắt thì nên đi ngã đàng địa hạt n° 9 và đường quản hạt n° 1, địa hạt 7 và 8.

Mấy ngã đàng ở đó đều có bản cấm chỉ đường cho mới đã.

Bắc-kỳ

Quan Toàn-quyền thăm Việt-Nam Thanh-niên Hội

HANOI.—Chiều hôm kia, quan Toàn-quyền Baudoin cùng với quan Chánh Văn-phòng Le Prévost, quan hầu Đại-Lý Thierry đến thăm hội Việt-Nam Thanh-niên ở phố Vang-đức. Ngài thấy hội ấy là một hội phụ với hội Khai-Trí Tiến-đức tổ chức ra một cách hợp thời, nên Ngài có khen người sáng lập là M. Monet lắm.

Một cuộc diễn thuyết

Đến tối hôm 8 Octobre mấy hồi 8 giờ rưỡi ông Phạm-Quỳnh Chủ-bút báo Nam Phong sẽ đến đọc một bài diễn-thuyết tại nhà Nhạc-hội ở bờ hồ, nói việc du-lịch tại Pháp vừa rồi. Quan Toàn-quyền và quan Thống-sứ sẽ đến dự thính.

Cướp ở trường La-phù

LA-PHÙ.—Ngày 28 Septembre hồi 11 giờ một bọn cướp chừng 6, 7 người vào phá cửa trường La-phù vào nhà thầy giáo đánh người nhà bà thương nâng và cướp lấy của tiền đi mất. Khi bà hoàn người lăng chạy lại thói chăng nó đã đi đâu mất cả. Việc nầy quan còn đương tra xét.

Lời dân khen quan phủ Tiên-Hưng

THÁI-BÌNH.—Dân phủ Tiên-Hưng có gởi một bài lai-cảo khen quan phủ Phan-văn-Đại là một ông quan rất cần mẫn và rất có lòng thương dân. Từ khi ông ấy đến, đến nay trót năm tháng, mà đã làm được lắm việc ích lợi lắm.

Tòa đại hình Saigon

Vụ Huỳnh-Phiên Trịnh-Dủ

Ngày 26 Novembre 1920, nơi nhà hàng là, nhà hàng Đông-pháp, nhà hàng Thiệt-nghiệp, nhà hàng Hongkong-Shanghai, nhà hàng Chartered Bank nhà hàng Yokohama Spécie, đồng kỳ chung một đơn trình cho quan Chưởng-lý đề hình Saigon mà kiện:

1° Huỳnh-Phiên kêu là Huỳnh-Phao, kêu là W ng-Phau, khách Triều-châu, hiệu tiệm ở Cholon là « Seng-phat-Seng ». « Yon-Phat » hay là « Hong-Phat ».

2° Trịnh-Dủ kêu là Cari cũng là khách Triều-châu buôn bán ở Cholon, hiệu tiệm là « Hong-Guan ».

Số là ngày 8 Novembre 1920 hai tên khách bán lẻ không đủ tiền trả nợ nơi đồng cửa, Tòa Thương-mãi Saigon ngày 29 Novembre 1920 có lên án tịch-biên của hàng của hai tên ấy.

Song trước ngày 8 Novembre 1920 là ngày đóng cửa tiệm trong hai ba tuần lễ, hai tên Huỳnh-Phiên, Trịnh-Dủ làm giấy đổi nợ (1) (traite) nhà hàng «Chup-chương» ở Hong-kong mà đem thế cho năm nhà bằng kỳ mà lấy tiền. Số tiền nợ thì to mà kỳ thật là giấy giả vị tiệm « Chup-chương » không có mua hàng, thiếu nợ của hai tên ấy bao giờ. Các nhà hàng tin lầm mà thế các giấy nợ ấy là tại có nhà máy « Ngy-chéong-Seng » là một nhà buôn danh-tiếng thuở nay bảo-kiết cho.

Quan Chưởng-lý phê cho quan Biện-lý Saigon tra xét quan Biện-lý giao vụ nầy cho quan Bồi-thẩm thì quan Bồi-thẩm lập một bản Ủy-viên năm người là: M. Du Xuong, compradore nhà hàng Yokohama Spécie, M. Ah-Soum, compradore nhà hàng Thiệt-nghiệp, M. Lallemand chủ-sự phòng Thông-ngôn và M. Tô-Tích Thông-ngôn chánh-trí.

Bản Ủy-viên nầy xét số sách ra thì thấy có mấy số tiền gian như sau nầy.

I.—Huỳnh-Phiên

Lúa	91.165 ta 92 cân
Gạo và tấm	13.097 ta 19 cân
Bao bố	132.519 cái
Tiền đồng	825.369 đồng 91
Ghe chài	10 chiếc.

II.—Trịnh-Dủ

Tiền đồng	125.89 đồng 80
Ghe chài	5 chiếc.

Hai phạm-nhơn kêu nài nói bản Ủy-viên ấy có hai người compradore nhà hàng, cho nên phải lập bản Ủy-viên mới tra xét lại coi tên Kho-eng-Tuân là Quản-lý nhà máy « Ngy-chéong Seng- can dự trong đám mấy thế nào. Bản Ủy-viên mới nầy là M. Lallemand M. Tô-Tích và M. Sew. Chung-Tong. Ông Lallemand ký quyết rằng Kho-eng-Tuan, bảo-kiết cho hai tên kia thì phải đồng tội còn M. Tô-Tích và M. Sew-chung-Tong nói rằng Tuan-bảo-Kiết thì chỉ bồi-thường số tiền là đủ.

Do mấy lời đã nói trên thì Huỳnh-Phiên và Trịnh-Dủ phạm tội giả-giả vì thương-mãi. Vì lại lúc đóng cửa, Phiên và Dủ không đề phòng Lực-sự mà khai theo luật định.

Tra-hạch

Lúc tra-hạch quan Trạng-sư Monin bào chữa cho Trịnh-Dủ xin Tòa phán đoán: điều thứ nhứt vì sự người thông-ngôn là Triều-châu còn phạm nhơn là Quảng-đông; điều thứ hai là có nhiều giấy tờ trong vụ nầy không cho phạm nhơn xem.

Tòa hỏi Trịnh-Dủ thì nó khai rằng thông ngôn nói nó hiểu được, còn thông ngôn thì nói mình biết tiếng Quảng-đông, vậy Tòa định cớ việc tra hạch. Song quan thầy kiện Monin không bằng lòng bèn không dự bào chữa cho Trịnh-Dủ từng thế phải xin Tòa định cho ông Lefèbvre là thầy kiện của Huỳnh-Phiên cãi thế.

(1) *Traite là giấy đổi nợ. Như A mua đồ của B, hẹn đến ngày nào đó trả lại. A của đang tiền trước ngày ấy, mới làm một cái giấy bữa B đến ngày hẹn phải trả tiền cho người thay mặt của mình, rồi lấy giấy ấy đem thế cho nhà bàng mà lấy tiền. Đại-khái, cái traite như vậy đó.*

Hướng truyền

Có tài mà ế vợ

Sách có câu: « Thơ-trung tự-hữu nhan-như-ngọc » nghĩa là trong sách sẵn có mặt đẹp như ngọc; tức là nếu học giỏi thì đậu thôi thiếu gì người giàu sang sẵn có mặt đẹp như ngọc của Cao-đẳng ở H. N. mà vợ, vì lại người chẳng phải là đui, quê, mù, sứt mũi sẹo mà đi đâu cầu-thân chẳng cũng không gả vợ. Ấy chẳng phải là ế vợ sao? Khá buồn cười thay.

Số là có chàng thiếu-niên kia nhà ở V.-G. vốn là con dòng kim ngọc mà lại có tiếng văn-chương; nay chàng tuổi còn nhỏ có tài học, đã thi đỗ bổ ra làm việc, lại ra học trường Cao-đẳng mới rồi đậu chức Tham-tá, thật đã vinh hiển. Trở về nhà đã nghiễm-nhiên một ông hiện nhỏ nhỏ. — Những nhà lương gia ở xứ nầy có con gái đồng một đôi lứa với chàng lắm người kêu đến mà cho, vì trong người có tài mà đối đãi cách ấy, nhưng chàng chẳng hề lỏng biết ơn thời chớ, lại còn buông ra một giọng cao-cách rằng: « Ta nay về đây mà kén vợ « chớ chẳng phải là « kén thầy ăn » ai đâu! « Nhưng ai muốn làm vợ ta thì phải theo « lời ta ước mới được. Nghĩa là cho xứng « chức bà Tham-tá, phải còn hồng sự xứng « đáng nữa. ! là phải cho đẹp tuyệt-thế. 2° « phải cho giàu có cho tiền lưu loát 3° phải « là con quan lớn hiện đương tại triều, mà « lại có quyền thế. 4° phải cần lắm vừa đôi « vừa ta, không cần phải coi tuổi tác có bợp « cùng không 5° phải bỏ cho ta mấy cái tiền « từ ba bốn năm bạc trở lên mới được.

« Năm điều ước ấy nếu ai đủ được cả « năm mới được làm bà Tham-tá khỏi lốn « công đến sách mà được hưởng cái địa-vị « bà quan ».

Vì cái « ước-pháp » năm chương ấy nghe cũng có hơi gay, nên đã mấy tháng nay chưa có nơi nào quả quyết.

Đến nay đã có một vài nơi đã muốn rắp rem có thể chịu nhi năm đặn ấy, nhưng nghe có tin rằng chàng phải bỗ đi hành chánh một nơi xa, cách trở sơn khê bằng mấy trăm nghìn dặm thời các bà Tham vi-thủ đều ngã lòng cả không dám theo chàng đi đến nơi « hang rắn hang rồng », đã đành những nơi sang qui có thể không cần đến chàng mà bội-ước thời thôi, còn như những nơi tương đương với chàng mà đã cần đến mà tới cầu-thân chớ không thì những lời ước-pháp như trước nữa họ cũng không chịu gả con cho. Làm cho chàng phải chán ngán than rằng: Nếu biết thế thời trước ta chớ buồng lời sang-ảnh.

Ôi như thế thật là có tài mà ế vợ chăng nên buồn cười thay! Tục có câu: « Lấy chồng thời phải theo chồng, chồng đi hang rắn hang rồng phải theo ». Sao các cô con gái xứ nầy lại nhác gan thế là cho một người anh hùng phải chịu khi đoản chẳng bỗ theo lắm ru.

Kính

Trình các ông, các bà ở lục châu đặng rõ: tại tiệm tôi có bán đủ đồ đồng Bắc như là:

1° Tả thờ, Bàn, ghế, tủ salon đủ bộ đều là đồ chạm và cẩn bắc đồ hiệu kim thời.

2° Lư ire, lư trái đàn, chưng đồng, chậu bông hàng thao, đồng đỏ và đồng đen, làm đồ kiểu.

3° Hàng bắc như là: Tố bắc đồ thêu bông và đồ màu, lãnh đen thiết đồ và đồ máo, tuyến, lụa, xa-bột, đồ thêu và rem, mỗ gối tiền, khăn nhiễu, chiếu trải phòng khách rộng hẹp tùy theo ý, chiếu đựa là nói nhà tắm đồ tiền đầu ngã, rương gỗ (valise) đồ kiểu Tại tiệm tôi bán đồ thiệt tốt và nhẹ giá hơn các nơi khác nào các đồng bạn có đến Saigon xin ghé là tiệm tôi xem chơi thì biết. Tôi rất cám ơn.

Nay kính
CHAUVIN

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ đồng thau

ĐƯỜNG LEBO MỚI SỐ 99 VÀ 101

ĐẶT-HỘ (SAIGON)

TRẦN-VĂN-HIỆP chủ tiệm

Kính chúng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là: xe mui, xe hai khách, xe trốc, xe kéo xe bố; cũng có đóng thùng xe bơi theo kiểu kim thời, sơn xe thiệt khéo, lên nếm, mười xe đã kiểu, và cũng có bán các thứ xe cũ như xe chấn chấn; xe bán đến xe đã kiểu, bán xe con-em hàng nhỏ, giá tỉ bán lấy thế, xe con-em đã đã thay trong bánh, kiểu đến xây đã đã xe đã đã; cuốc và xe sơn mà hàng đã thay mấy cái khác và chấc, có bán yên cốc, chuông đặp hai tiếng kinh đã thấy đều bán đã thay xe, sơn xe và cầu xe.

Chi một qui khách đã đặp đến đều bộ xin qua tại tiệm để mặt khi trước coi cùng cuộc của tôi bán, sau có cần lượng mua chi đã thì xin qua giúp làm ơn thì tôi rất ơn ơn vô cùng.

Cám chúng qui khách ở xa muốn gởi thư hỏi thăm mua sắm cùng giá cả xin cho hay bản đặp.

DỊP TỐT BỎ QUA RẤT UỔNG

TIỆM BÁN HÀNG BẮC

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

ĐỨC-THINH

CHAUVIN CHỦ NHƠN

N° 81 Rue Catinat, — SAIGON

Trình các ông, các bà ở lục châu đặng rõ: tại tiệm tôi có bán đủ đồ Bắc như là:

1° Tả thờ, Bàn, ghế, tủ salon đủ bộ đều là đồ chạm và cẩn bắc đồ hiệu kim thời.

2° Lư ire, lư trái đàn, chưng đồng, chậu bông hàng thao, đồng đỏ và đồng đen, làm đồ kiểu.

3° Hàng bắc như là: Tố bắc đồ thêu bông và đồ máo, lãnh đen thiết đồ và đồ máo, tuyến, lụa, xa-bột, đồ thêu và rem, mỗ gối tiền, khăn nhiễu, chiếu trải phòng khách rộng hẹp tùy theo ý, chiếu đựa là nói nhà tắm đồ tiền đầu ngã, rương gỗ (valise) đồ kiểu Tại tiệm tôi bán đồ thiệt tốt và nhẹ giá hơn các nơi khác nào các đồng bạn có đến Saigon xin ghé là tiệm tôi xem chơi thì biết. Tôi rất cám ơn.

Nay kính
CHAUVIN

Gian hiểm phi thường

Cách gần một năm nay bản quán có đăng một chuyện nói rằng: có một đứa gian hiểm và trong sự có bạc, nhứt là nghề đánh bài. nó mua những bộ bài Tây mở phơi ra mà làm giấu những con bài nào có lợi hai rồi lại đem niêm phong liền lấy gỏi bán khắp cùng các cửa hàng ở Hoế. Người chủ tiệm vô tình biết đâu là mưu gian hiểm ấy, chỉ bán lấy hoa hồng mà thôi. Ai không biết mua lấm bài Tây rồi lại đánh với đứa bất-lương ấy, gặp phải tay nó thời còn nói gì nữa.....

Vì một tin quí báu ấy nhờ bản quán đăng ra mà từ lúc ấy về sau những kẻ mua bài về đánh thời đã đề phòng việc gian dối ấy cản-nhân không lâm nữa.— Cách đề phòng con bài lớn đầu nay đã trở hết thời đứa bất-lương ấy lại nảy ra cách khác gian-dối đã hại người. Cách gian-dối nầy chẳng thêm làm dầu lưng con bây như trước nó lại xén bớt mỗi góc mỗi lát rất mỏng. thời ai còn lấy thước nách mà trắc lại mà xem mà biết con bài ấy bị nó xén nhỏ không vuông; vì lại khi cắt xong nó còn phong lại y như cũ, thời ai còn biết nữa; nó chỉ cắt có bốn con « Nách » trong bốn giòng « Co » « Chuông » « Bích » « Rô » mà thôi; con thời xén bên lề, bên hốc hoặc ở trên đỉnh.

Khi nó xén xong, lại cũng niêm phong tử tế rồi đem gởi cho các nhà hàng bán mà giá lại cực kỳ rẻ. Cách gian hiểm ấy mới thì hàng được lỉ lúc nay, chưng cũng bị có người biết rồi; nhưng nếu nhớ bản chương mới có thể biết được khắp cả mà tránh hết.

Ôi như thế là một đứa gian dầu tuy lên xe xuống ngựa vô thự ra dinh, hễ ngoài là ông nọ ông kia nhưng bề trong là một thằng đại-bợm nên gồm cái mặt nó. Những người hay đánh bạc xem chuyện nầy hãn có vui lòng, nhưng chưa chắc nó vốn sinh ra mưu gì khác nữa nếu chưa biết lại cũng bị thua, chỉ cho hằng không đánh bạc thời khỏi lo gì nữa.

Ngày 21 Octobre 1922

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

	Sớm mai
Kinh nước	17.70
Ngân hàng Đông-Pháp	7.30
Ngân hàng Hongkong Shanghai	7.35
Ngân hàng Chartered	7.31

Sté de Gérance de la Banque Industrielle de Chine 7.25

Quốc trái Đông-pháp...49.50

QUỐC TRÁI CỦA ĐẠI-PHÁP

Đại Pháp ngày 19 Octobre 1922

Về trái 3 %		58 30	Về trái 5 %	1920	87 70
Về trái 3 %	1918	70 15	Về trái 6 %	1920	86 85
Về trái 4 %	1918	62 10			

MỄ CỐC

Giá thấp của chợ Chợ-lớn bán trở lại 4 mươi bảy lít

Vinhlong	4.15 đến 4.20
Sađec	4.30 4.40
Mỹ-tho	4.35 4.40
Bến-tre	4.45 4.55
Trà-vinh	3.25 3.30
Giá thường thường hơn	4.12 4.25

Giá vàng của tiệm SÂM-QUẢNG-HƯNG mỗi lượng là 50.00

BÙI-QUANG-NHO

BẾNTRE

Bổn hiệu có trữ bán đã ba năm nay vẫn may mùng của hàng Châu-thuy Bắc-kỳ chế tục kêu là Tulle Tonkinois, rộng khổ trăng tốt lắm mới cây dài 20m,40, ngan 0m,80 giá có ba hàng khác mua từ 48,50 58,00 và 8 đồng; có bán vải trắng may áo bề khổ 0m,90 mỗi mètre 0 $ 35. Mùa nầy là mùa mưa-dầm mà muốn khỏi bịnh truyền nhiễm vì mỗi cảng, hãy nhìn xài vô lối đã may mặc cái mùng cho khỏi muỗi cắng. Bổn hiệu cũng có trữ bán cáng viết đã may mang người Bắc-kỳ làm giống như cáng viết bên tây lại, mỗi chục (12) là một cái, như mua nhiều về bán thì mỗi chục (12) là tám chiếm Có trữ nhiều thứ hàng bắc và hàng tàu nhuộm tại Bếntre như ai muốn mua thì bổn hiệu sẽ gởi contre-remboursement tới nơi chẳng sai. Xin chiếu cố.

Tôi cũng có bán bông khăn mỗi cây từ 19 tới 20 thước giá 14$50.

THUỐC HÚT TRÁI-ĐẤT

HIỆU: « GLOBE »

NGON HẠNG NHỨT HƠN HẾT

Thuốc hút hiệu *Trái Đất* « GLOBE » đã ngon mà mùi lại thơm tho, hút không khô cổ.

Chẳng có thứ thuốc hút nào bì với thuốc hút hiệu « GLOBE » cho được; trong Lục-châu đông-bang đều hút thứ thuốc hiệu « GLOBE » cả.

CÓ THỨ BÁN TẠI HÃNG DENIS FRÈRES LÀ ĐẠI-BIỂU ở Saigon, Haiphong, Hanoi, Phnom-Penh và Tourane

GRAND MAGASIN de Soieries TONKINOISES

MAISON TONKINOISE

ĐỒNG-THỊNH

PRIX TRÈS AVANTAGEUX POUR l'Achat en Gros

Manoir, 4 Rue de la Soie 4, — Hanoi

Bổn hiệu bán sỉ bán lẻ đã có hàng Bắc-kỳ như: Lãnh vòng may áo, Lãnh hợp may quần, Xuyến bông tiền, Địa mình bằng, Lọa, Lương, The, Xa, Lượt-bông, Lượt-bằng v. v. Hàng bông, hàng trơn, màu đen, màu trắng, màu hột-gà và các màu khác đều có bán hết thảy.

Hàng tốt, nước nhuộm không trổ mà giá lại rẻ.

Những hàng to-lụa Bắc-kỳ (Soieries Tonkinoises) đó, bổn-hiệu chuyên nghề mua bán đã lâu năm, mua ngay tại chỗ làm ra, nên có thể tính giá thiệt hạ đã mấy nhà mua sỉ (en gros) đánh kiếm lời nhiều.

ai mới chế được thứ vải may mùng (tulle pour moustiquaire) bề khổ 0m80 nhẹ nợi mà trắng tốt thượng hạng. Lại có bán các thứ đồ đa nhơn: yên-ngựa, valises, giấy lấy, giấy ta, bớp (portefeuilles) v. v. Giếp-sơn, gước-sơn kiểu Nhựt-bổn đều có bán nhiều đồ bán sỉ và bán lẻ.

Hàng gởi theo lối lãnh hóa giao ngân (contre-remboursement) song gởi cho một ít tiền trước thì sẽ trừ 2o/o về phần tiền đã trả trước đó (*toute avance de fonds sera déduit d'une remise de 2o/o.*)

Chư qui khách ở xa muốn lấy kiểu hàng (échantillons) hãi gởi hay là mua món gì xin cứ viết thơ lại, bổn hiệu sẽ hết sức làm cho đặng vừa ý.

廣東二天堂大藥房

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE-ASIATIQUE

38, rue de Canton — à CHOLON

Extrait du Certificat délivré par l'Institut Pasteur de Saigon le 15 Octobre 1921.

Ces préparations peuvent être considérées, toutes, comme des preparations ou substances de la Pharmacopée chinoise. Elles paraissent ne présenter aucun danger, à condition de se conformer, pour leur emploi, interne ou externe, aux indications et notices en des étiquettes. Enfin, elles sont en bon état de conservation.

Sao lục từ số bằng Institut Pasteur, Saigon ngày 15 Octobre 1921 chứng rằng:

Các thứ thuốc của tiệm tôi nói trên đây đều làm bằng mấy vị thuốc bên Trung-hoa. Thuốc của tiệm tôi không có mấu chi làm hại hết, miễn là trong khi dùng hoặc uống hoặc thoa, thì phải cứ coi theo các lời dặn bày in coi theo nhãn Nhì-thiên-đường đó là thuốc, của tiệm tôi đã lâu chẳng hư.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lãnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi đích tụ, bần-thũu, dần bung, lâu ngày lâm cho thân-thể gầy-mòn yếu-đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khoẻ vị lên thực, trở nên tinh-thần khoẻ-sống, khi huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chỉ-bửu có danh trong thiên-hạ.

CÁCH UỐNG:

Dùng với nước trà;

Mỗi ngày uống 2 lần,

Mỗi lần uống 2 hoàn;

Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hoàn lạ ..... 0 $ 80

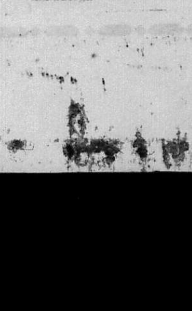

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

DU DOCTEUR RIP

Vệ-sanh TƯỚU của Lương-y RIP chế

Thứ thuốc rượu nầy là một vị đại bổ gân cốt cùng là trăn kiện tinh thần, hết kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Những kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, vội thấy ngày xanh đã thân mòn hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cớ lẫn thành đồng, mỗi máy trơn tốt, coi trẻ, lại mạng hơn xưa.

Cân con ăn liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lần lần, đã thật đỏ sắc, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc.

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Sabourain số 190, Cholon.

Dépôt PHARMACIE FRANCO-ASIATIQUE 190, Sabourain CHOLON.

PHẢI HÚT THUỐC IMPÉRIALES

A. COURTINAT & Cie — SAIGON

PHARMACIE PRINCIPALE

CỦA ÔNG

L. SOLIRÈNE

nhứt hạng bào-chế sư

KẾ NGHỀ CHO ÔNG G. RENOUX

6 ngang nhà hát tây. — SAIGON

Tiệm thuốc nầy đứng bực nhứt 15 lần năm rồi và buôn bán lớn hơn các tiệm khác trong cõi Đông-Pháp nầy

Tiệm thuốc nầy được có tiếng là nhà chuyên bán thuốc thượng hạng, nhờ có một ông thầy bào-chế nhứt hạng vận là cư-nhơn bào-vật xuất thân, đứng xem sóc việc bào-chế thuốc một cách rất-kỹ lưỡng, trừng theo toa của các quan thầy thuốc ra cho người ta; lại nhờ có người Tây và người Nam thầy thầy đã-thi-vi.

Tiệm thuốc nầy cứ do theo ý người bản hàng mà bán thuốc, hoặc tuân theo toa của quan thầy thuốc mà bào-chế, chớ chẳng hề khi nào làm sai, hay là lúc trong tiệm không có thứ thuốc người ta kiếm rồi không đem thứ thuốc khác mà đổi thế vậy.

Tiệm thuốc chánh của ông L. SOLIRÈNE khuyên những bạn hàng:

Nên dùng thuốc của ông L. SOLIRÈNE là một người bào tiệm rất ngay thẳng, chiếu hiển đái ai;

Vì thuốc tinh tiến, mỗi lần thuốc bên tây gởi qua đều có thí nghiệm cho rõ tốt xấu, thiệt giả;

Vì có bạn hàng đông đảo, nên bán mau hết, không có thuốc cũ;

Vì có quan thầy bào-chế nhứt hạng xem xét kỹ lưỡng cách bào-chế thuốc cho y theo toa của quê thầy.

CHỦ ĐIỀN!
NÔNG GIA!
CÁC NHÀ CÓ XE HƠI!

Các máy gì của chư-tôn muốn làm bằng sắt, làm ra hay là sửa lại những máy móc và đồ khí-cụ về nông-nghiệp;

Làm các món nhỏ rời của mỗ ty bằng thép, gan, đồng, đồng-hạch.

Tài xin chư-tôn hãy đến:

FORGES ATELIERS ET CHANTIERS D'INDOCHINE

Tại Khánh-hội, Quai de la Marne

Dây thép nói 95 mà đặt.

Làm kỹ-càng lắm, có tay thợ chuyên-môn ở các xưởng kỹ-nghệ khéo bên Pháp-quốc kiểm điểm công việc làm.

TIỆM BÁN VÀNG TÂY

HIỆU

CON RỒNG VÀNG

Ông GIUNTOLI *Chủ-nhơn ở tại đường Catinat*

môn bài số 135 và 143, gần bên Pháp-Việt Khách-lầu

(Grand Hôtel de France)

Kính mời chư quí bà và chư quí ông đến gót ngọc đến tiệm bổn mua đồ Nữ-trang. Nội Sàigon có một nhơn tiệm nầy bán đủ các món đồ Nữ-trang làm theo kiểu Annam cho bạn đồng-bang ta dùng. Chẳng thiếu chi là hoa-tai, cà-rá, dây-chuyền, đồng-hồ, mai-dây bằng vàng, bằng bạc, trơn hay là có phận đề thứ hột xoàn.

Cũng có bán đồ thứ kiểu sơi con mắt bằng ni-kên, bằng vàng và bạc vàng, kiểu thiệt bằng thầy tinh, trong, cả hoàn-cầu đều ưa dùng và các lương-y cũng đều nạp dụng.

Còn hột xoàn thì chẳng thiếu thứ chi: lớn có, nhỏ có, nước trắng thiệt tốt, hoặc chưa mài, hoặc làm sẵn trong cà-rá, bông tai đủ kiểu.

Ông GIUNTOLI, chủ tiệm vang hiệu CON RỒNG VÀNG, hồi trước có làm thợ bạc và thợ làm đồng-hồ, nên biết coi cai quản các người làm công.

Chư quí bà và chư quí ông có mướn làm hay là mướn sửa đồ Nữ-trang thì xin đem tới tiệm nầy, thiệt sẽ được vừa lòng chẳng sai.

Trong Lục-châu chư quí bà và chư quí ông có cần dùng đồ Nữ-trang thì xin hãy đến tại tiệm « CON RỒNG VÀNG » nầy vì tại tiệm nầy bán đồ thiệt tốt và giá rẻ hơn các tiệm khác.

NAY KÍNH.

Tự do diễn-đàn

(Tribune libre)

Ngồi cùng tiếc-cụ

Đã lắm phen, Bổn-báo có luận ngôn rằng vì mục Tự-do-diễn-đàn nầy, Bổn-báo đăng để cho hiệt qui bình luận cho thỏa mãng ý muốn. Nhưng bởi, chẳng đã lắm phen, Bổn-báo gặp nhiều ký chí hằng thật rằng tên ký dưới bài gởi đến và đăng vào báo đó không phải là tên thiệt của người viết bài ấy; hoặc tên giả, hoặc mượn tên của người bàng xóm mà đề dại vào. Ấy là một điều đáng cho lẽ khắp nhược, mà người chưa chín ăn-nhân chưa bao. Nên sức quê, mình đồm đương cầm viết chép ra đề gương giác ích, có sao lại sợ mà nặc danh? Hà chưa phải là khắp nhược chăng?

Vì cái lẽ khắp nhược ấy, gặp rồi, hoặc lộn-báo tir đây, những bài ở đàn gởi đến, tên ký không rõ, hoặc Bổn-báo không nhận biết, thì Bổn-báo không ấn hành. Lại còn những bài ấn hành trong mục nầy, thì Bổn-báo đã trọn vẹn phần người ký tên giành chịu lấy những điều cang hệ gì xảy đến; Bổn-báo không cang-dự.

L. T. T. V

☆☆☆

CUỘC TUYỂN-CỬ

Hội-đồng Quản-hạt Tỉnh Bentre

Từ Âu-chiến khởi lửa, cuộc tuyển-cử nghị-viên Quản-hạt Hội đồng phải dinh dai lại cho đến ngày nay: nay khói lửa đã tan, nên nhà nước mở cuộc ra đặng chọn cử 10 ông Quản-hạt Hội-đồng, hầu để thay quyền cho dân chúng trong 6 tỉnh. Bữa ấy là ngày 15 Octobre, tệ nghe quan mở hội cử Hội-đồng, nên tệ cũng ráng chòi-gối đi xem chơi cho biết. Vả xem coi tên ông nào đặng đắc cử. Ôi thôi, thấy mà mắc-cỡ, nghĩ lại hồ người; chỗ nầy làm bò heo, chỗ kia đãi rượu tây; thấy mấy ông phải-viên tựu tới chật nức, trong trí ngu của tệ ngỡ là người Annam cũng biết mà thừa cơ hội nầy đặng kiếm tuế mà thủ lợi, đặng giựt mối lời của khách-trú, nên tệ có lòng mừng; cũng cũng hồi lại thì họ nói: không phải; mấy chỗ đó ăn uống khỏi trả tiền, lại có người thấy tệ đứng xem lại rủ vô ăn uống với họ. Tệ thấy việc trái, tệ mới hỏi: Vậy chớ làm sao mà ăn uống của người ta mà không trả tiền? Tệ hỏi vừa dứt lời, xấy có một ông phải-viên kia đứng một bên hớt mà nói rằng: Vậy chớ ông khô-sự biết sao? Mấy chỗ nầy là mấy chỗ của các ông ra ứng cử Hội-đồng đãi phải-viên ăn uống đặng họ bỏ thăm cho. Tệ nghe vừa dứt, thì hạng xuất tiền thân; như vậy có ăn uống mới có bỏ thăm sao, nhượt bằng không có ăn uống thì không bỏ thăm sao? Lời tục nói: hễ thực nhơn tài, thì cứu nhơn tai; vì dụ như ông kia nhà bán bỏ, tiền dư không để làm gì, ngày nay xuất bạc muốn ra mà lo chức Hội-đồng Quản-hạt rồi làm bỏ heo nhiều, mua rượu tây nhiều, cho phải-viên ăn uống đặng bỏ thăm cho ông, mà ông bất tài thì liệu sao? Coi mốt cả tệ nầy nữa, tôi phiền cho các ông phải-viên hết sức: Có ông thấy rượu sân thịt sẵn cứ việc ăn uống rồi quên mình đề cho đến đổi say chếm nhiều, ngã tới ngã lui; như ấn của ông Mi thì nói: thiệt thứ bỏ của ông ngon quá; còn ông thì uống của ông Xoài, rồi nói: Tôi sẽ bỏ cho ông Xoài; cha chả, rượu ông Xoài ngon quá! Ôi thôi, trời đất ôi, mấy ông phải-viên ôi, mấy ông phải biết rằng cái chức Quản-hạt Hội đồng chẳng phải là chơi, phần trách nhiệm của mấy ông rất nặng lắm; nếu trường là cuộc trò chơi, tượng hình ra mà đặt tên, thì việc hại cho ngày sau lớn lắm. Vậy ngày nay, nhờ cuộc tuyển-cử nầy mới có rượu thịt ăn uống, các ông hãm vui chén rượu nầy mà quên hại cho dân ngày sau, thì cái trách nhiệm đó có phải về mấy ông phải-viên chịu rồi phần dân trách cử không? Vậy mấy ông phải biết rằng mình mà đặng ra làm một ông phải-viên là qui hàu biết chừng nào; vì nhà nước ưa mình là người lịch-lãm, biết người biết ta, hầu đam mình ra đặng chọn lựa ông nào biết ưu thế mần thời biết lo cho dân, không lầm đều hại dân mà lợi kỷ; thông minh nhã độ, biết lo đều ích quốc lợi dân thì mình giao phần trách nhiệm việc lớn lao nầy cho ông đó. Vì như ông Lê-hoằng Mưu chủ bút L. T. T. V, nào thấy ông ra lo đều ích hay là đãi rượu thịt chi mà phải-viên còn bỏ cho ông đặng mấy cái thăm, việc ấy nhiều người không hiểu ông nào mà nói; song trí ngu tệ rất khâm phục cho mấy ông phải-viên đó, thuở nay nghe ông mưu ra đu dầc trẻ em như cầm đuốc mà rọi cho chúng ta qua cầu trong lúc tối, nên chắc thật là người ưu thế mần thời, nên không ai biểu mà lại bỏ cho ông Mưu. Ấy vậy cũng khá khen cho mấy ông.

Vậy mà cuộc tuyển-cử hôm 15 Octobre nầy không đủ phép, nhân-nước mở hội cử lại. Vậy tệ là kẻ hậu sanh cái xin chư qui-ông phải-viên hãy xem mấy cái chương-trình của qui ông ra dự cử đó mà chiêm nghiệm; như ông nào biết thương dân mà lo việc ích lợi chung cho dân, thì đặng là người mình sẽ giao phần trách nhiệm lớn lao nầy cho ông, thì cứ hiến tên ông mà bỏ ngay cho ông, chớ mựa đừng vui theo mà lấy thịt chén rượu ngày nay mà hư việc cả ngày sau hại lắm. Tệ chẳng nại mấy ông hớn trách nên tệ mới dám đại ngôn ra đây xin chư qui-ông phải-viên phải biết cái liêm-sỉ cho Bổn-bang chưởng tộc ta, thì lấy lâm may mắn lắm.

THÁI-QUANG HUY

Brait

MỘT CÁI TIN LÀNH

Bổn tiệm mới tiếp được vỏ xe hơi mới PNEUS A TRINGLES,

« BERGOUGNAN CABLÉ »

Xin bán cho chư-tôn giá rẻ hơn các nhà khác.

XIN ĐẾN XEM TẠI TIỆM

L. DESMARQUOY & Cie

6, đường Pellerin, môn bài số 61

SAIGON

MUỐN CHO CHƯ-TÔN MỖI NGƯỜI ĐƯỢC HƯỞNG CÁI LỢI ÂY, CHÚNG TÔI XIN HỨA CHO HUỀ-HỒNG CHO NHỮNG BẠN HÀNG MỚI.

TẠI HÀNG CŨNG CÓ BÁN VỎ XE KÉO VÀ XE MÁY ĐẠP ĐỦ MỐI DÊN CÚNG HẠ GIÁ

NHÀ GIẤY VÀ KHO LỚN CỦA HÀNG L. DESMARQUOY & Cie DỌN NGÀY 15 OCTOBRE TỚI BÂY SẼ DỌN TẠI SỐ *61 ĐƯỜNG PELLERIN* (gần lối Casino)

NHÀ TRƯỜNG

Phù-Huỳnh

Có Thành-phố Cholon chấu cấp

Đường Charle-Thanson. — CHOLON.

Trường nầy lập ra, năm 1907 để chuyên tập nghề giáo hóa trẻ em học tới bằng cấp sơ đẳng pháp học. Trường học rất thoáng mát nước, tại đất nhà, thông phải lập trong phố muốn chật hẹp. Vì vậy nên cảnh học khoan khoát, sân chơi rộng rãi, có trồng cây, bông mát mẻ, rào tre phía, nhà mái của học trò, lớn cao ba từng: phòng đã khoát khoát, có đun phòng riêng cho trò nào ở mình, có nước máy, đèn cầu, đồ học-sanh dùng.

Trường nầy cái nhơn-hồ rất tiện, cách nhà gấy xe lửa Saigon Mytho 300 thước và lửa Saigon Cholon 600 thước, nhà thương hồn quốc 200 thước.

Trường nầy rất nghiêm, cả sư đệ đều tương hòa, hạ lực. Biết giữ cẩu liêm-sỉ, lấy mốt sự trực tình lấy sức mà đua tranh, chẳng hề biết dĩ tai tế thân như mấy trường tư kia đã bị sở báo L'Echo Annamite, La Tribune indigène trực luận.

Số cử tử mỗi năm, trong 10 lần có rồi thì rớt 2 cốn đậu 8 (8/10). Hễ lãnh được cấp bằng sơ đẳng, thì chủ trường lãnh đem ra trường Taberd nghị được lớp ba. Chẳng phải đâm khoe danh, đó là lẽ ngôn trực.

Tuy thành phố Cholon có trường học thì tương mới quản (bối thấy là sai, bấy trường) song có hơn 150 học trò tới học trường Phù-Huỳnh. Quan Đốc-lý Cholon thường mỗi năm là 500 đồng bạc. Đó là đều thì trường Phù-Huỳnh dạy học cách tận tình, nên được viên quan, quới chức Langsa và Annam ở tại Cholon tin cậy mà cho con, chau đến học.

Nhơn đao đức nên cho con học trường Phù-Huỳnh, vì chủ trường cần cách riêng việc kinh hôn, mai, nghe đạy và xem lễ ngày Chúa nhựt, xưng tội rước lễ. Thầy chủ trường tính rất vì nhà đất là của đốc học trường, mỗi tuần ăn học trong, có chủ ngồi tử tế, có kẻ giặt áo-quần; mỗi tháng 14 đồng.

Le Directeur de l'Ecole Phù-Huỳnh,

Roger-HIỀN

店鋪首銀金源基貢西

Lời rao

Nay tôi xin cho các Ông các Bà đặng rõ. Tại tiệm tôi ở bên Âu-châu mới gởi qua những hột thủy-xoàn nước trắng xanh, và cũng có các thứ đồ Nữ-trang bằng vàng kiểu mới đủ thứ lại có nhận hột-xoàn lớn nhỏ cũng làm thật khéo lắm.

Các xứ (Thới Tây) cũng có mới gởi qua thứ đồng-hồ treo lớn nhỏ, và kiểu trái quít còn máy móc thì thiệt tốt và chắc có đủ 15 hột chạ đi đứng. (15 Rubis) hiệu

CYMA và OMÉGA.

Giá bán nhẹ hơn các tiệm khác như qui khách muốn mua đồ chi, xin tới tiệm ấy thì tôi sẽ hết lòng tiếp rước.

Tiệm thợ bạc

KYYUN

n. 179, Rue Catinat SAIGON.

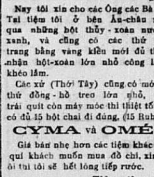

GALERIE DES ARTS DU TONKIN

嘆新

PHÙNG-VĂN-XUÂN

13, rue Paul Blanchy, 13

SAIGON

Kính trình chư qui ông qui bà đặng rõ tiệm tôi có bán đồ đồng, đồ cẩn, đồ chạm, đồ thêu, đồ rèn, nên cesques bằng liệu, bàn ghế tủ sơn nhỏ chơi cẩn và chạm làm theo kiểu kim thời rất là tinh xảo. Xin mỗi qui ông qui bà đao chơi ghé tiệm tôi như muốn mua hoặc đặt, thì bổn tiệm sẵn đã có đủ kiểu và hết lòng tiếp rước.

Chủ nhân: PHÙNG-VĂN-XUÂN.

Cáo bạch

NHÀ CHỤP HÌNH HIỆU:

"Photo Nadal"

120, đường Catinat, số 120

SAIGON

Các nhà chụp hình ???

Chụp hình chơi và chụp hình nghề

Chiếc tàu AMBOISE mới cho lại những kiểu, giấy, hiệu Spécial contaste Crumière « DRAGON » vách hình, đèn đọi để làm ra cho lớn, máy phòng vuông, thứ 13x18, 18x24 và 24x30, ống dòm hiệu: Krauss, Tessar, Zeiss, Berthiot, vân vân.

Trong bổn tiệm, chư-tôn muốn mua các món đồ dùng chụp hình, thuốc và đồ phụ tùng đều có cả, mà giá đã rẻ lại tốt nhứt không có đâu bằng.

OÂN-HÒNG-QUÂN *THỨ SÁU*

in rồi, thứ bảy còn tiếp

私家製造廣貢西

DƯƠNG-DIỆN

MARCHAND DE MEUBLES

109-111 Rue Catinat

SAIGON

XIN CÁC PHÚ-ÔNG CHÚ-Ý!

Làm người ở đời lấy chí làm sự nghiệp? Như muốn có sự nghiệp, trước hết phải sắm đồ-đạc thập vật trong nhà. Bởi vậy, sẵn cửa hàng của chúng tôi có đồ cho chư qui-vị mua dùng, trước xem chơi cho hoan chí, sau để dành làm đồ kỷ-niệm cho chúng con những là.

Giường tây bằng sắt, bằng thau và đồng đồ, ghế ngồi mặt mây hiệu « Thonet » thiệt, đồ thờ khéo. Nên, nhà gỗ, là-phô sơn son, kiếng soi (glaces) tủ đứng bàn, mặt cẩm và mặt đá chim-thạch, lớn nhỏ; còn những bàn ghế theo kiểu thời (salon) toàn là cẩy danh mộc cả.

Tiệm tôi, bán giá rẻ hơn các nơi, vì tôi có người thay mặt lựa hàng bên các nước (Pays-bas) như: Ai.

Xin qui-ông, qui-bà thừa dịp rảnh đều tiện xem qua thì ắt vui khoái! Tiệm tôi lập ra ở Nam-kỳ có hơn mấy chục năm rồi, ai ai cũng đều tin cậy.

Cần qui-ông, qui-bà muốn đặt đồ-đạc thợ-ý mình thì chúng tôi xin sắt làm y theo kiểu, vì bổn-hiệu có xưởng trên lầu.

Xin chư qui-vị ghi lòng, tôi xem qua phen đủ rõ.

DƯƠNG-DIỆN.

TRONG CÁC THỨ HIỆU XE-HƠI

CHƯ-TÔN NÊN LỰA

De Dion Bouton

Thứ Torpedo 10 H. P Série

« « 10 H. P. Thao luyện. Diện chơi thiệt tốt.

« « 15 H. P. Diện chơi thiệt tốt.

Thứ xe lay banh cầm ở trong 10 H. P. Diện chơi thiệt tốt.

Xe thiệt mãnh-mai, chắc chắn và ít hao dầu.

Cũng nên mua thứ xe máy hiệu « DE DION BOUTON » mà thôi là một thứ xe-máy tốt hơn các thứ.

Các nhà ưa chơi máy hát nói. Nên mua một cái máy

Pathé

Kiểu đề diện, và kiểu thường. Có đủ thứ đĩa hát muốn lựa thứ nào cũng có.

Các nhà biết lo giữ của. Nên mua một cái tủ-sắt hiệu

Verstaen

Làm nhà đồ thứ, để giấy tờ, giấy bạc và ổ sách. *Tủ sắt máu cây. Tủ sắt nào vững vàng.*

Hãng trữ các hiệu kể trên đây:

Berthot, Charrière & Cie

68, Boulevard Charner 68,

SAIGON.

HÃNG DỆT MÁY

P. LÊ-PHÁT-VINH

Quai de Belgique. — Cauchо-Sargon.

Lãnh dệt tại hãng ông Lê-Phát-Vinh là một thứ lãnh tốt hơn lãnh tàu và lãnh bắc, chắc hơn, dày hơn, mướt hơn; nên nghĩ lại thì là rẻ hơn lãnh tàu và lãnh bắc nhiều lắm.

Hãng đương dệt một thứ lãnh thiệt tốt, mướt hơn nhung, trắng hơn bạc, chắc hơn đồng. Xin qui ông qui bà đến tại hãng coi dệt máy theo kiểu bên tây, như không mua hàng cũng không hề chi. Madame Nguyễn-khac-Trường tiếp rước một cách trọng thể, vui vẻ vì Mme Trương cũng biết tiếng annam đã nhiều.

Hãng cũng có lập một cái lò nhuộm đồng nhuộm theo máu tây. Xuyến lên, chà-nhung, chm-chấu mà nhuộm theo máu tây thì là tuyệt tốt lắm.

Xin qui ông qui bà giúp người annam đến hãng P. Lê-Phát-Vinh làm quen mới lẫn cho biết.

HÃY ĐẾN TẠI NHÀ CHỤP HÌNH

PHOTO STUDIO

MÀ MUA

Giấy Auto-Vireurs (Virage à l'hypos (Rite). Seisons và Paget, 0 $ 74 một xấp 9/2 và 13 18.

Jatona P. O. P..... 1.20 id.

Rouix de César... 1.15 id.

Lumière..... 0 $8, 9/12 13/8 và 24/24 và giấy au citrate d'argent (Virage à Pot).

Ilford P. O. P. tropical 1 $ 10 id.

Đồ mốc 6 từ 50/60: 5 $ 65 và 12 to cm 10 $ 50.

Lumière..... 0 $ 55 mỗi xấp 9/12 13 18 và 16/24.

PHOTO STUDIO

55 136 tới 138 *đường Catinat*

SAIGON.

PHOTOGRAPHIE ARTISTIQUE ET INDUSTRIELLE

KHANH-KÝ & Cie

Phòng chụp hình mỹ-nghệ

Saigon, tại đường Boonard, môn bài, 54 gần nhà hát bông Casino.

Kính cáo cùng Liệt-qui đặng rõ: chúng tôi mới mở một tiệm chụp hình mỹ nghệ tại đường Boonard môn-bài 54 nhà sau sanh (kế nhà Hát-bông Casino)

Chủ nhiệm công-ti chúng tôi là M. KHANH-KÝ đã qua học chuyên-môn nghề chụp-hình bên Qui-quốc và sau khi học đã nghề, đã đặng cử vô làm đốc-công trong hãng Gerschel là một hãng chụp-hình lớn nhứt tại thành Paris. Như vậy, người đông đốc xuất công nghệ của tiệm chúng tôi thiệt đã học đắc thuật, đã hành-sự thành tài có thể hiến Liệt-vị Qui-khách những tấm hình rất tinh xảo, thể cách như những hình mỹ-nghệ các nhà lớn bên Thái-tây.

Mới đây, chủ-nhiệm công-ti chúng tôi, M. Khanh-ký, đã đặng ơn Nhơn-quốc cho thưởng-ký tử Tourane tới Saigon, đặng chụp hình kỷ-niệm cuộc đi-ngu-thương ngày-du Qui-quốc, thì đã đặng *ơn Vô-lễ Bon khanh* và đặng quan Đông-thống và quan Thống-đốc công nhận là *thợ chụp hình chuyên môn đắc thiệt.*

Như vậy, trường không có tang chứng nào làm cho lời bà cáo về chúng tôi thêm giá-trị nữa.

Tiệm chúng tôi chụp hình ba giá và đồ các kiểu hình đã có các thứ máu tuyệt xảo để hiến Qui khách lựa đặng như ý.

Mong ơn chiếu cố, KHANH-KÝ & Cie.

Rượu mạnh hiệu DEJEAN đã thơm mà lại ngọt làm cho những tay thạo rượu đều thấy khen ngợi

Chỉ một mình hãng Denis frères *có trữ mà thôi*

PHARMACIE PRINCIPALE

Tiệm thuốc Tây nầy dọn dẹp theo cách Văn-minh và lớn hơn hết trong Đông-Pháp nầy, lập ra từ năm 1856

Hồi trước của ông HOLLÉ và RENOUX nay ông SOLIRÈNE nhứt hạng bào-chế sư kế nghiệp

Ở Saigon, ngang nhà hát tây. Bán đủ thứ thuốc tây, tốt thượng hạng và giá lại rẻ. Lục-châu như quán từ có cần dùng thuốc tây xin hãy viết thơ cho tiệm thuốc nầy mà mua, thì sẽ được vừa lòng.

Cuốn DƯỢC-TÍNH LƯỢC BIỆN đã xuất bản rồi, ai muốn xin, thì viết thơ cho ông L. SOLIRÈNE ngài sẽ gởi cho không

CÓ TRỮ BÁN TẠI KHO HOÀN-CẦU

MAGASIN UNIVERSEL

187, Rue Catinat, 193

SAIGON

ĐỒNG HỒ TRÁI QUÍT THIỆT TỐT

Số		
773	Đồng hồ nhỏ hiệu « ELECTION » 15 hột ngọc thạch, hình tròn, bằng vàng 14 ca-ra, dây deo tay bằng da cho dàn-ông hay là dàn-bà	22$00
584	Đồng hồ để túi (thủ dàn-ông) bằng bạc, có nắp đậy, chạy tám ngày	18 50
585	Hiệu « PÉTOLAT » bằng bạc, coi lịch lắm, (thứ dàn-bà) máy thật kỹ lưỡng	11 00
775	Hiệu « PÉTOLAT » bằng bạc, hình tròn dây deo tay bằng tơ, khoen bạc (thứ dàn-ông hay dàn-bà)	19 00
778	Hiệu « PÉTOLAT » cũng vậy, song hình vuôn hơi bầu	20 00
780 bis	Hiệu « PÉTOLAT » vàng Mỹ-quốc mặc sành, dây deo tay bằng tơ	18 50
782	Đồng hồ bằng bạc, dây deo tay bằng bạc và thùng vô ra được, hình tròn	20 00
783	Như số 782, song hình vuôn góc hơi tròn	22 00
784	Như số 782, song hình thùng	22 00
787	Như số 782, song hình vuôn	19 00
788	Bằng vàng Mỹ-quốc, dây deo tay thung được, vuôn	19 00
789	Như số 788, mặt sàn	19 50
790	Như số 788, hình tròn	19 00

MUỐN CHO BAN ĐÊM MÀ :

SÁNG SỦA NHƯ BAN NGÀY

thì hãy mua mót cây đèn

HIỆU : INTENS

là đèn kiểu mới tạo chế, đốt bằng DẦU LỬA, sáng 500 ngọn bạch-lạp.

Có bán tại Tiệm :

TRẦN-QUANG-NGHIỆM

đường Espagne, số 200 (góc ghe mối)

SAIGON

ÉPICERIE MÉTROPOLITAINE

TRẦN - DANG

Số nhà 148 đường d'Espagne

(en face des Halles Centrales.—SAIGON)

Tại nhà buôn TRANDANG đường d'Espagne số nhà 148, có bán đủ đồ vật thực và các thứ rượu Langsa đều là đồ bên đại Pháp đem qua, giá rẻ lại tinh hảo.

Xin chư quí sĩ trong Nam-kỳ có cần dùng vật chi xin đến tiệm tôi, thì rõ, tôi sẵn ông tiếp rước tử tế.

Nay kính

TRẦN-DANG

NHÀ BUÔN BÁN TIN CẬY

của M **A. B. M. B. DEEN**

Ở đường Boulevard Charner mấn bài 48

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

Những thứ xoàn và ngọc ngà tốt, giá rẻ, và cũng có làm đồ nữ trang heo kiểu cách Langsa rất khéo.

Quán rượu thâm giọng

NƠI SỞ-THÚ

SAIGON

Kính cùng quí ông quí bà tường lãm : Tôi mới mở một quán nhỏ tại nhà kiến xiêm-mên gần chỗ chuồng Voi, có sắm những thứ rượu ngon để thâm giọng, cho những người đao chơi lác mấn du nơi ấy. Xin quí khách thừa dịp ghé vào trước nghỉ chơn, sau dùng rượu, sữa, nước chanh café cho đỡ khát. Và có bán đồ ăn cho nó. — Ta-he nói : vậy thì được, mà đợi đi tra cứu việc nầy thì phải để hai vợ chồng nó ở riêng ra mà chờ. — Quan ca-di nói : đều ấy sái phép, phàm là vợ thì phải ở chung với chồng, nếu không có phạm tới luật nước xử tù thì không ai được phân rời vợ chồng người ta ra. Chàng hãy sai người đi Cô-giân đi, đường đi eo bảy ngày, thì trong mười ngày chúng ta sẽ biết thiệt hay là giả. Nếu thiệt nó là con của Mách-xuất thì nó không để vợ nó ra, mà ta thế với cục đã đem nơi đền thờ rất linh thiên tại thành Mê-sô là với vì thành bốc kẻ thành Mê-dinh là thành có cái mô của tiền hiền, rằng nếu nó bỏ chồng ta thì ta sẽ dùng cực hình mà phạt tội nó và làm cho nó tuyệt cái đời của nó.

XXVII

Quan ca-di phân xử như vậy rồi thì hai đàng đều trở ra về. Mưu-da-pha và con trai người thì sai một tên gia-đinh, đến thành Cô-giân, cần dân phải đợi thăm cho kỹ càng coi có phải hiền-la thật là con của Mách-xuất chăng. Còn chàng Cưu-lước thì trở về phòng thuật lại cho nàng Đi-la-ra nghe. Nàng mừng rỡ, và nói rằng : « Hay lắm ! Viên sẽ đặng may mắn. Chúng ta không còn ngại ngùi chi nữa hết. Chẳng nên diên trì đây mà chớ tên đi đo thăm đó trở về, chúng ta hãy trốn đi cho kịp. Chúng ta thừa lúc ban đêm ra khỏi thành Sê-mạch-cang nầy, đến tại nơi thành Bô-kha-ra, rồi với của sinh của thiếp đây, chúng ta sẽ ở đặng yên thấm, không lo hợn nghịch đến phá động tôi chúng ta.

Chàng Cưu-lước chịu như ý Đi-la-ra định. Hai đàng nhứt định phải trốn đi, mà bị ở trong nhà Mưu-da-pha bó buộc quá không thể trốn cho tiện, nên trước phải đi ở chỗ khác, mà nếu muốn dọn ra ở nơi khác thì phải nói với Mưu-da-pha, nếu người không chịu, chẳng sẽ đến xin phép vào quan ca-di. Hai người tính quyết như vậy rồi, Cưu-lước bèn tức tốc vào nói với Mưu-da-pha và Ta-he hay. Chàng nói rằng muốn dọn ra ở nơi khác cho khoản khoát, bởi luật nước cho rằng chồng thì được trọn quyền sai khiến vợ, nên chàng được phép đem nàng đi đâu tự nơi ý chàng muốn. Hai cha con Ta-he vừa nghe chàng nói thì cãi lẽ liền, nhứt là Ta-he, cự rằng và không chịu cho Đi-la-ra rời khỏi nhà và, Cưu-lước cũng cự lại, nói rằng chàng được trọn quyền, còn Ta-he không được cang dự đến. Bởi tranh cãi nhau, nên việc phải tới quan ca-di.

Quan ca-di khi nghe rõ tự sự, nói Cưu-lước bởi cớ nào lại muốn dọn ở nơi khác. Cưu-lước trả lời : « Bẩm thượng quan, tôi thường nghe con tôi là Mách-xuất nói rằng nếu lỡ ở chung chạ với kẻ thù nên tôi phải tức tốc xa cách nhau ra ; vì đây ma khuất cho lòng tôi muốn dọn riêng ra cho khỏi đều lo sự đặng chờ ưa lành của cha tôi bên thành Cô-giân. Bẩm thượng quan, vợ tôi cũng đồng một ý muốn như tôi vậy. » — Nói tới đây Ta-he vụt nói hỏi rằng : « Mi nói là, nàng Đi-la-ra ta nhà thiết xỉ, khóc lóc la bu, không khô nước mắt, là bởi bị mi vào phá đám, chớ lẽ đâu nàng lại muốn như mi vậy là đi ra khỏi nhà ta. » — Cưu-lước nói : « Phải, tôi nói rồi và bây giờ tôi nói lại nữa rằng vợ tôi thương tôi lắm, và không có trông cái chi cho bằng trông ra cho khỏi nhà Ta-he. Nếu nó không có như vậy, nếu lòng dạ nó khác, thì tôi đã để nó rồi, chớ tôi đâu có thèm làm chồng đứa chẳng thương trọng tôi. » — Ta-he nói : « Bẩm quan lớn, quan lớn nghe rõ lời hiền-la mi nói đó, và xin quan lớn đòi Đi-la-ra đến dậy dạng cho coi nàng tính ý làm sao.

(...ou sẽ tiếp theo).

Phụ-nữ diễn đàn

(Féminisme)

VẤN ĐỀ HÔN GIÁ

Con trai khôn lớn cưới vợ, con gái khôn lớn gả chồng. Lòng người lẫm cha mẹ bao giờ cũng ước ao như vậy, mới phi-nguyện mới đẹp mắt nhưng mà ở trong hay sinh xuất lắm điều trắc trở gồm ghê, hoặc con vì cha mẹ ép uổng mà không được như ý mình kén chọn, hoặc tự mình tham bề tài sắc, bất cố lễ-nghĩa, trước lấy lẽ mà sau sum-hợp với nhau, hoặc có kẻ nhắm mắt nhờ trời đưa đến đâu hay đến đó, không cần xem xét lo nghĩ. Nếu hôn-giá mà thuộc về các lẽ như vậy, thời trong mười phần đã hỏng hết tám-chín có dư, cho nên sự hôn-giá là một sự trọng yếu của đời người hết sức. Người đời mà không được hưởng phần hạnh phúc trong gia-đình, thời cũng giảm mất cái giá-trị ở đời đi phần nửa vậy. Nên cái điều kén-chọn không có không đặng, phải để cho đôi bên có hằng lo ý nhau, nhiều hậu cha mẹ nhơn đó mà đỏ xét nên chăng mới phân định. Đạo vợ chồng đầu trong chữ ái-tình, nhưng cũng phải coi theo công luận mới hợp nghĩa, vì bằng hai người ưa nhau, mà cha mẹ anh em họ hàng không ai thuận cả, thời lẽ nào hai người từ biệt thầy quyền thuộc mà tìm riêng một cõi lạc thú được ru !

Còn như về phần cha mẹ, sự kén dâu chọn rể, tuy dân mình có quyền sắp đặt làm sao con cái cũng phải theo đó chúc, song tự mình phải nên nghĩ lại cho chín và cưới dâu là cưới vợ cho con mình, gả chồng là gả con mình cho người rể. Thế thì nên để cho đôi nên thiếu có trong tình ưa ý nhau, rồi sau tả sẽ tùy mà tính liệu, chớ không nên ưng ý mình mà chắc là hợp với tính ý của con, đôi bạn sướt đời của con, phải đợi lòng con kén chọn trước đã, cha mẹ chỉ nên của cái cần mà đông hơn kém phân chia là phải chẳng đó mà thôi, vì người con chưa am hiểu hết linh hồng mình, sự hạnh phúc sướt đời của con có can hệ đến mình, nên không thể bỏ qua đi dặng.

Chính người con trai con gái cũng nên biết rằng duyên phối hợp là tạo đoan nghĩa cả trăm năm, trong một đời mình vui buồn cực sướng, vì đó mà gây nên sự nghiệp về sau, nói giống lâu dài, gia thất bền vững, có chăng cầu ngoại mà thành đặng ru, hay sao cũng trước gia đình mà sau ra xã-hội, những kẻ tuổi tác đương non nớt, thường hay muốn cho toại cái tư dục của mình, ít có chiêm-tiên cổ-hậu, biết âu nóng lạnh thời đời, chưa mưa đã nắng, nợ tình duyên chưa thắng đã đùng, mà mới thấy nhan sắc nào nàng, chúc quyền sang-trọng, đã vội cho thế là xứng đáng, không coi phẩm hạnh làm chi. Cả phẩm hạnh mới là làm đành gia cho người đời nhiều hơn sắc đẹp tiền của, thế mà người đời, thường vì sắc đẹp tiền của chc lấp con mắt tối tăm cả lòng dạ con trai kén vợ không cần có đức hạnh, còn mong gì con gái giữ vẹn tiết-trinh ; con gái gả chồng không cần ở với người có phẩm thảo, thời trách nào con trai chẳng hết bạc-tình, huống hồ gì bây giờ con trai con gái lại có quyền tự do kết hôn nữa.

Than ôi ! tự-do kết hôn ! ngày biểm thấy cho nghĩa tự-do kết hôn, về phần người nước văn-minh cực điểm thời không ngại gì, chớ về phần người mới văn-minh bề ngoài là hạng người còn thiếu học, đã không có trí sáng suốt để xét người, giữ-gìn mình, lại không để quyền cho cha mẹ xem sóc ngăn ngừa cho, trao nhau thời lấy ghét nhau thời bỏ, đạo vợ chồng mà coi như vật đồ chơi, thay đổi xem thường, cũng là vì không trọng chữ hôn giá, không cần lịnh cha mẹ, không cần lời mối chước, phỏng còn thành lập gia thất làm sao ?

Gần đây mục đích cái tình cảnh éo le của đời mà lo thay cho người đời, không nhưng con trai tìm vợ đã khó, mà con gái kén chồng cũng chẳng phải là dễ đâu. Dâm khuyên ai đó nên, coi chừng việc trước mà ngẫm nghĩ điều sau, sửa sang tâm thuật lại cho mình, kẻo mà lỉ-u lối ăn năn không kịp.

Ôi ! đạo vợ chồng là Thánh Nhân đã để dùng trước hành nữ luân bởi vì có quan hệ đến vận mạng chưởng lộc trong một nước. Vợ chồng có hòa hảo, gia đạo mới thành, con cháu mới nhiều thịnh trang kiện. Vậy thời việc hôn giá chẳng nên thân trọng lắm thay.

ĐÀM-PHƯƠNG NỮ-SỬ (*Huế*).

CHỢ PHIÊN HANOI

Chợ phiên Hanoi đến ngày 10 Décembre khai thị đặng để cho người tới thăm những gian mới, còn ngày hết chợ là 24 Décembre.

Trăm năm khoan phai

TIỆ d-HÒA-CHƠN-DƯỜNG

NGUYỄN ĐỨC NHUẬN

58 73, Boulevard de la Somme Saigon.

(ngang gare xe lửa giữa chợ-cũ)

Thợ vẽ tiệm nầy đã có bằng cấp tốt nghiệp nơi trường xảo nghệ, và được 3 cái bằng cấp đấu xảo Hanoi. Hình vẽ thiệt tình xảo và đã trăm năm không phai.

Chư quí vị muốn vẽ xin viết thơ gởi tiệm nầy sẽ gởi cho một tờ giá-biểu có biên rõ thước tắt giá cả và cái [illegible]

XE MÁY ĐẠP CỦA HÀNG *L. CAFFORT*

HIỆU « ALCYON »

ĐUA ĂN HẠNG NHỨT

Hôm bữa khai trương Trường đua xe máy đạp tại Saigon, bên phía mấy người Langsa đua lãnh phần thưởng của quan Toàn-quyền ban thì *M. Le STUNFF* ngồi xe máy đạp hiệu ALCYON ăn hạng nhứt.

Còn bên phía mấy người Annam đua lãnh phần thưởng khai trường thì *M. Trần-văn-THINH* hạng nhứt, *M. Trần văn-CHÁNH* hạng chí, hai vị ấy cũng ngồi xe máy đạp hiệu ALCYON.

L. CAFFORT.

N° 32, 34, 36, Rue Catinat. — SAIGON

LỜI RAO

Cho mấy chủ có xe kéo cho mướn

Nên dùng thứ Cao su pneus C. G. M. cho xe mình.

Vỏ (enveloppes) hạng nhứt, một cặp 12×56 Ruột (chambres à air) 5 piastres.

Sau tại Hãng nấu Cao su, ở đường Doaumont Saigon.

DỊP MAY

CHO AI MUA ĐẶNG :

I. — Hai cái đèn rọi lớn, hai cái đèn hai bên xe và một thùng chứa hơi đá xe hơi.

II. — Với một cái xe hơi hiệu RENAULT còn tinh-hảo, năm chỗ ngồi, chạy điện khí.

Ai cần dùng mua, sẽ bán gấp

Hỏi đến chỉ, do nơi M. Rethoré ở Ty thiết lộ (chemins de fer)

XIN GHÉ MẮT

Ở đường Catinat Saigon mới mở ra một cái tiệm bán đủ đồ gia vị, nào các thứ rượu chát, rượu Champagne, nước suối, bánh hộp, nào dầu thơm, đồ dùng theo việc nấu nướng, đồ bằng pha-lê, bằng sành, đồ bạc, đồ sơn, muối, mứt, đủ thứ trái cây tươi bên Đại-Pháp đem lại bán rẻ.

Epicerie Saigonnaise HÒNG-VĂN et A-PHÁT

Số 73-75, rue Catinat SAIGON

Giá rẻ hơn các nơi. Gửi đi khắp lục châu, gởi hàng, đem tiền tới nơi cho lãnh. (contre remboursement.)

Xin quí quan, các ông các bà có điệp đi Saigon ghé lại tiệm tôi mà xem công cuộc chơi [illegible]

Bán sỉ, bán lẻ.

CHUYỆN ARAP

CHUYỆN MỘT NGÀN LẺ MỘT NGÀY

(*Tiếp theo*)

Quan Ca-di nói : sao hôm qua chàng không nói rõ đến ấy, phải nói thì có đâu bị hình phạt nặng nề như vậy. Quan ca-di lại day qua nói với Mưu-da-pha rằng : việc nay đã rồi ra khác rồi ; chàng là con một của nhà đại-hương, thì luật không có áp chàng để vợ. — Ta-he nói : quan lớn tin lời nó lắm hay sao ? Nó dối là con của Mách-xuất là đặng cho khỏi bị đòn và cho huỡn thì giờ cho nó có — Quan ca-di nói : ta biết làm sao bây giờ, đầu nó nói thật hay là nói dối thì ta

SAIGON 14P. DE L'UNION TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES

L'administrateur Gérant : NGUYỄN-VĂN-CỦA

Tirage 3,300 exemplaires.
Saigon 21 octobre 1922